

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 23. aprila.

Državni kancelar nemški in ministerski predsednik pruski, Caprivi, čutil je takoj, da je prevzel jako težko nalogo. To je tudi brez ovinkov priznal v svojem prvem govoru v pruskem deželnem zboru. Rekel je, da ne more razviti svojega programa, ker dosedaj ni mogel pregledati vsega delokroga in sploh s politiko ni bil znan, ko je bil poklican na to visoko mesto. Nadeja se pa, da je poslopje, katero je zgradil prednik njegov, že dovolj trdno. Odstop kneza Bismarcka bode pa zaradi tega imel manj posledic, ker ima Nemčija mladega in delavnega vladarja.

Potem je novi kancelar izrazil, da bodo sedaj razne moči, katere so poprej zaradi velikosti kancelarjeve morale ostati v ozadji, lahko delovale, da bodo posamični ministri dobili večjo svobodo in bode zavladovala mej njimi stara kolegialnost. Nadalje se je Caprivi obračal do poslancev, da bi ga podpirali in obetal je, da se bode oziral na želje parlamenta. Reči se mora, da govor njegov ni bil napravil na poslance slabega utisa. Da vzbudil je zlasti pri liberalnejših strankah celo nado, da bode v Prusiji oziroma v Nemčiji se začelo pravo parlamentarno vladanje.

To lepo sliko, ki se je bila razvila pred poslanci, je pa nakrat razrušila megočna podoba Bismarckova. Pokazalo se je, da knez Bismarck ne misli mirovati v Fridrichsrube in le preišljevati minljivosti vsega posvetnega, sprehajajoč se pod mogočnimi bukvami in smerekami na svojem lepem posestvu, temveč, da se hoče še nadalje baviti s politiko. Glasilo njegovo „Hamburger Nachrichten“ to tudi naravnost povedo. Lastnik tega časopisa bil je prejšnji terek na obedu pri Bismarcku in jedva se je vrnil v Hamburg, že je začel udrihati po novem kancelarji, očitati mu nezmožnost, ker še programa razviti ni mogel in pa norčevati se iz močij, ki so za Bismarckovega vladanja morale ostati v ozadji.

Ta časopis pa ni ostal osamljen, oglasila se jih je takoj cela vrsta in jeli so razpravljati eventualiteto, da bi Bismarcka volili za državnega poslanca. Da celo za gotovo se trdi, da Bismarck

vsprejme mandat. V konstitucionalnih državah sicer ni nič novega, da bivši ministri potem posedajo stole v zbornici mej opozicijo. Da, to je celo jako naravno. Drugače je pa v Prusiji. Tamkaj se dozda še noben odstopivši minister ni dal voliti v državni zbor, vsi so se odtegnili javnemu življenju. Bismarck odstranil je dvanajst ministrov, a nobeden se ni predznil, da bi v zbornici bil potem delal opozicijo. Vsi so se umaknili in svet jih je kmalu pozabil. Zatorej je v Prusiji res kaj novega, če hoče bivši minister poskusiti svojo srečo v parlamentu.

Vest, da hoče knez Bismarck priti v parlament, je hudo poparila Berolinske vladne in konsevativne kroge. Ker Bismarck ni prostovoljno odstopil, se vsi boje, da bode prevzel vodstvo opozicije. Konservativni listi odgovarjajo kancelarja od tacega koraka, in zlasti „Reichsbote“ mu priporoča, da naj posnema Moltkeja, kateri lepo v miru živi, dasi so ga ravno tako odstranili, kakor so Bismarcka, in da naj nikar ne skuša igrati uloge Wallensteina. Seveda, knez Bismarck se za take svete konservativce ne bode zmenil. Narodno-liberalni listi, ki imajo zveze z njim, tudi naglašajo, da je popolnoma umestno in naravno, ako Bismarck kot poslanec varuje svoje delo: zjedinjeno Nemčijo.

Ker se bode okrog bivšega kancelarja zbrala gotovo hitro velika stranka, bode knez gotovo nevaren nasprotnik vladi. Bismarck tudi svojemu nasledniku prizanašal ne bode, temmanj ker vé, da je javno mnenje za njim. Zuano je pa tudi, da knez nema navade rahlo postopati z nasprotniki. Dosedaj je imel navado jih kar uničiti. Ker dobro ume vsako stranko pridobiti zase, bode vlado kmalu pripravil ob vse pristaše. Caprivi pa tudi ne bode nikdar dobil take spretnosti, da bi se mogel braniti takemu nasprotniku, ki pozna vso upravo, njene prednosti in pomankljivosti, ker je vse le delo njegov o.

Boj, ki ga bode bil knez z naslednikom svojim, pa pravo za pravo ne bode veljal poslednjemu, temveč le nemškemu cesarju. Kancelar bode tudi hudo kritikoval vse novotarije, katere misli cesar uvesti. Prezgodaj bi seveda bilo sedaj že sklepati, kdo bode zmagovalec v tem boji, ker nam vsi faktorji, ki tu pridejo v poštev, neso znani. Ta

boj, ki bode jako hud, pa gotovo ne bode povzdigoval ugleda Nemčije in njene moči, temveč bode mej nemško prebivalstvo zasejal nevarna nasprotja, ki se ne bodo dala poravnati tudi po smrti Bismarckovi. Cesar Viljem bode se morda še britko kesal, da je odstranil za Nemčijo tako zaslužnega moža s svojo trmoglavostjo, ker notranje borbe utegnejo omajati tudi jako ukoreninjeno prusko udanost do Hohenzollerske dinastije.

Narodna avtonomija.

(Govor drž. poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dne 17. aprila.)

(Dalje.)

Rajši se je skušalo naredbenim potom vsebino člena XIX. izbrisati, da skušalo se je vsebino tega člena s tem omajati, da bi se proglasila nemščina za državni in službeni jezik.

Zaradi tega pa imamo namesto narodnega miru narodni prepir in boj. Da se odstranijo narodna nasprotja, treba je, da se za vsak narod ustvari poseben organ, kateri bi bil opravičen v imenu njegovem varovati to neporušljivo pravo in je praktično izvajati brez ozira na narodne meje, zlasti v šolskih zadevah. Ta se mora dati avtonomnej upravi vsakega naroda. Potem bomo še le imeli narodno in pravo ljusko šolo, katere ne bode mogel zlorabiti za raznarodovanje noben drug narod, nobene tuje šolsko društvo, ki dobiva denar celo iz Prusije.

Narodna ljudska šola, katero bi upravljali posamični narodi sami, bila bi pa pri nas vsekako kristijanska, katoliška, kajti narodi avstrijski so v svojej velikej večini še vedno kristijanski in katoliški in bodo tudi ostali. Z avtonomnimi organi posamičnih narodov bi se zastopniki cerkve mnogo ložje sporazumeli, nego s sedanjimi političnimi organi.

Narodna avtonomija, ki je utemeljena v besedilu XIX. člena, je prav za prav izvršitev njegova v pravem zmislu; razdelite narode v narodnih in jezikovnih vprašanjih, odkažite vsakemu samemu varstvo narodnih pravic svojih, prepovejte slednjemu narodu posegati v pravice družega naroda! S tem

LISTEK.

Silvestrov otročiček.

Kaliifornska povest.

Spisal Bret Harte; poslovenil Vinko.

(Dalje.)

Bojim se, da je moja želja, Otročička dobiti v svojo last vse druge pomisleke potisnila v ozadje. Zato sem Silvestru takoj brzojavil, da sem zadovoljen.

Ko sem proti večeru prišel domov, čakala me je gospodinja s telegramom. Bil je od Silvestra ter se je glasil:

„Vse v redu. Otročiček odide z nočnim parobrodom. Bodí mu oče.“

Potemtakem je torej moral dospeti prihodnjo noč okrog jedne. Jedno trenotje zbal sem se svoje prenegljenosti. Čisto nič se nisem bil pripravil, gospodinja še ničesar nisem bil povedal o novem gostu. Nadejal sem se, da bodem vse za časa mogel urediti, sedaj pa mi je neumestna naglica Silvestrova čas za priprave prikrajšala za dvanajst ur. A jedno ali drugo treba je bilo takoj storiti.

Obrnil sem se na gospó Brownovo. Veliko zaupanje sem imel v njena materinska čuvstva: dà, imel sem tisto še večje zaupanje v splošno mehkosrčnost lepih žensk, kakor je lastna našemu spolu. A priznati moram, bil sem nemiren. Vender sam lahko smehljaje se s klasičnim mirom in potrpežljivostjo besedo skušal napeljati na to zadevo. Dejal sem celó: „Ako je Shakspeare-ov Atenec menil, da je mej damami bivajoč lev grozna stvar, kaj mora, gospa Brownova, biti potem —“

A tu mi je zastala beseda, kajti razvidel sem takoj, da je gospa Brownova z grozno nazorno zmožnostjo, ki je lastna njenemu spolu, bolj pazila na moje vedenje, nego li na moje besede. Poskusil sem torej z osornim postopanjem ter izročivši jej depešo, dejal naglo: „V tej zadevi mora se takoj kaj ukreniti. Res, da je vse skupaj neumnost, a nocoj ob jedni malček dospe. Ne zamerite mi, prosim; a uradne dolžnosti moje mi niso dovolile, da bi se bil prej pomenil z vami —“, tu mi je zmanjkalo sape in poguma.

Gospa Brownova čitala je telegram z resnim obrazom, dvignila svoje lepe obrvi, obrnila list ter ga gledala na drugi strani. Potem me je vprašala s tujim, mrzlim glasom, če hočem s tem reči, da pride tudi mati.

„Moj Bog, ne!“ vskliknem jaz jako olajšan. „Mati je mrtva. Silvester — tisti prijatelj, ki je to poslal — jo je ustrelil, ko je bil mladič stoprav tri dni star.“

A izraz obraza gospó Brownove bil je sedaj tako vznemirjujoč, da sem takoj izprevidel, da me ne reši družega, kot najboljše pojasnjenje. Naglo in, bojim se, ne preveč zdržema razložil sem jej vse od kraja do konca.

Počasi postala je krotkeja. Dejala je, da sem jo prestrašil, govoreč o levih. V istini, mislim, da je moj opis ubozega Otročička, če sem tudi malo na debelo slikal, ganil njeno materinsko srcé. Celó malo huda je bila na tisto, kar je imenovala Silvestrovo „trdosrčnost“.

Popolnoma brez strahu pa vender nisem bil. Dva meseca sta minila, odkar nisem videl kosmatinca; Silvestrove nedoločne besede, „da zna proketo mahnuti,“ mučile so me. Pogledal sem sočutno gospó Brownovo, in misel na mlade pse Watsonove občila mi je obraz z rudečico, ker sem si bil v svesti, da sem kriv.

Gospa Brownova je rekla, da je pripravljena z mano bedeti, dokler ne pride malček. Prišla je prva ura, Otročiček pa ne. Udarila je dve, tri — še vedno čakala sva zaman... Bilo je že skoro

bode narodnemu boju odbita ost, mir bode ustanovljen in to bode tem večje vrednosti, ker se bode tudi olajšalo sporazumljenje s cerkvijo v šolskih zadevah.

Prepričanje moje je, da se drugače ne da doseči narodni mir v Avstriji, da se člen XIX izvede z državnim zakonom.

Z uvedanjem narodne avtonomije napravili bi se narodni upravni okoliši. Začetek za to se je že storil na Češkem s pravico; kajti nemška manjšina dobi ondu v deželnem šolskem svetu, in deželnem kulturnem svetu nemške oddelke, pri deželnem nadsodišču petnajst svetniških in svoj disciplinarni senat, potem narodno omejene sodne in upravne okraje, sploh z jedno besedo svoj lastni upravni okoliši.

Kar se na Češkem začneja, to doseči smo se mi Slovenci prizadevali že pred 40 leti, namreč slovenski upravni okoliš, ki bi obsegal slovenske dele Štajerske in Koroške potem pa Kranjsko in Primorsko. Naprava takega upravnega okoliša bi pa delala manj težav, nego narodna razdelitev sodnih in upravnih okrajev na Češkem. Tako se razteza slovenski okrožnosodniški okoliš Celje na Štajerskem z okrajnimi glavarstvi, ki so v njem prav do slovanskoneške meje, le na Koroškem bi bilo treba nekaj popravljanja.

V slovenskem upravnem okolišu stanujoče drugojezične narodnosti pa bi našle v državnem zakonu, kateri ima izvesti člen XIX., primerno varstvo za narodnost svojo in jezik.

Mi Slovenci si sedaj moramo prizadevati, da dosežemo tak upravni okoliš, kajti vlada neče, ne more in ne sme nam pomagati. Mi sami si ne moremo pomagati, kajti razdeljeni smo v osem upravnih okolišev, le na Kranjskem smo nekaj let v nekaj znatnejšem položaju. V Trstu, Celovci in Gradci nas nečejo razumeti in nemajo usmiljenja za nas, temveč le preziranje, zatiranje in pritiskanje. (Prav res je! na desnici.) Nasprotniki nam narekujejo deželne naklade, gospodarijo z našo šolo in jo zlorabijo, preganjajo naše učitelje, profesorje in duhovnike, če ostanejo dovolj značajni, da se ne sramujejo matere svoje. Pri sedanji deželni avtonomiji plačujemo deželne doklade in s tem lastno raznarodnje, torej zapoveduje že nam spoštovanje do samega sebe, nagon za ohranjenje svojega obstanka, da delamo na to, da se izvede člen XIX. in napravi slovenski, oziroma slovanski upravni okoliš.

Kako bi bil tak upravni okoliš tudi v interesu države, za to imam nepristranskega svedoka, vojaški strokovni list, na Dunaji izhajajoči „Reichswehr“.

Ta list je priporočal v uvodnem članku ob upokojenju barona Depretisa, da bi generala poslali v Trst za namestnika, da bi naredil konec tamošnjim žalostnim razmeram in bi ukrotil iredento, katere prevzetnost se je posebno zadnja leta povečala. Ob svojem času so Italijane imeli za kulturonosce nasproti Slovanom in so jim zatorej dajali prednost. Takoj so se pojavile žalostne pri-

štiri, ko se je zunaj oglasilo grozno peketanje konjskih kopit. Pred hišo ustavil se je voz.

Kot bi mignil bil sem zunaj ter stal nasproti tujemu človeku. Skoro isti trenotek skušali so konji uiti z vozom.

Vnanjost tujčeva nudajala je, da ne rečem, več, človeka s strahom. Njegova obleka bila je grozno raztrgana in razcapana; platneni jopič visel mu je okolu pleč kakor kakemu glasniku opregača; jedno roko imel je obvezano, obraz razpraskan in na razmršeni glavi ni imel klobuka. Da popolni ta splošni utis, poiskal si je bil očitno tolažbe svoji revii v pijači, tako da je omahoval z jedne strani na drugo, držeč se kljuge pri vratih in z jako hripavim glasom naznanjajoč, da ima tam „nekaj“ zame. Ko je nehal pripovedovati, so se konji vnovič uspeli.

Gospa Brownova je dejala, da so se gotovo kake reči prestrašili.

„Ti, pa prestrašili!“ smeje se tujec z bridko ironijo. „Bog varuj! Moji konji se nikoli ne splašé! Samo na poti semkaj so mi štirikrat ušli. Bog varuj! Nič jih ni splašilo. Vse je v redu. Kaj ne da, Bill?“ pravi, h kočijažu obrnen. Samo dvakrat v jarek in jedenkrat v vodo. To in pa nič! Samo dva človeka sta v Stocktonu v doktorskih rokah. To in pa nič! Šeststo dolarjev poravná vso škodo“.

(Dalje prih.)

kazni: Odkrita iredentska agitacija, iz katere so potem italijanski poslanec Imbriani in tovariši v italijanskem parlamentu izvajali pravico Italije do Trsta in Primorskega. List pravi, da se temu mora odpomoči, kakor se je to zgodilo o svojem času v Dalmaciji. Tudi ondu je gospodoval italijanski element, posledica temu je bila, da so v vojnih letih 1859. in 1866. bili na Dunaji jako v skrbi zastran bodočnosti Dalmacije. In sedaj so poslali generala Rodića v Zader. Ta se je opiral na brezdvomno lojalno hrvaško večino in stvari so se kmalu drugače zasukale. Danes nikaka italijanska iredenta ne misli, da bi ondu oživila aspiracije Garibaldijeve 1859. leta. Priporoča se zatorej dalmatinski recept porabiti za Trst in Primorsko in postaviti večino slovansko v njene pravice in jej dati položaj, kakršnen jej gre: „Kdo sestavlja v Trstu in Primorji zanesljivi element, ko bi prišlo do kakih komplikacij?“ List odgovarja: „Mi vemo, da bodo Slovenci vedno ostali lojalni, kajti nemajo nikamor težiti in morajo ostati v Avstriji, kjer jim razmeroma še najbolje gre.“ List sklepa opazke svoje s tem, da pravi: „Mi odločno izrazimo mnenje svoje, ker puščaje na strani vsa politična in narodna vprašanja, imamo le državni interes pred očmi“.

Tako piše vojaški strokovni list. Temu listu se zdi pritiskanje jugoslovanskega naroda politično nemodro in zahteva premembo sisteme, zahteva, da bi se merodajni krogi opirali na slovansko večino in vse to v državnem interesu. To se hoče reči: Avstrija dobi s tem živ jez proti navalom iredente. Jasno je pa, da bi ta jez se okreplil v živo trdnjavo, če bi primorske Hrvate in Slovence zjediniili s kranjskimi, koroškimi in štajerskimi Slovenci v jeden upravni okoliš. Potem bi aspiracije italijanske iredente zgubile vsak pomen in Avstrija bi imela mir v teh krajih. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. aprila.

Dispozicijski zaklad.

Grof Taaffe ima srečo. Poslanci so mu zopet dovolili dispozicijski zaklad, dasi je bilo baš nasprotno pričakovati. Ko se je začela budgetna debata o tem predmetu, se še ni moglo vedeti, kakšen bode izid. Nekateri opozicijski listi so še v ponedeljek zatrjevali, da vlada ne bode dobila večine. Še le mej debato so se razmere premenile. Liechtensteinov klub je imel sejo in sklenil, da nemški konservativci vsi glasujejo za to točko, ker nočejo s svojim nasprotovanjem ovirati češkonemške sprave, za katero se nadejajo, da pride verska šola na vrsto. Coroninijev klub je tudi glasoval za vlado in sicer zategadel, ker je vlada izjavila, da dovolitve tega fonda ne bode zmatrala za zaupnico in pa ker je vlada s češkonemško spravo storila prvi korak za sporazumljenje narodnostij. Tako pravijo Coroninijevci v izjavi, katero so izdali, ker nihče od njih pri tej točki ni bil dobil besede. Glavna nevarnost za vlado je letošnjo pomlad že odstranjena in ni dvojbe, da bode budget srečno spravila pod streho.

Reforma srednjih šol na Ogerskem.

Ogerski učni minister je predložil državnemu zboru načrt zakona, s katerim se odpravi obligatni pouk grščine na gimnazijah. V bodoče bode grščina obligatna le za one, ki se hočejo pozneje posvetiti jezikoslovnim ali pa bogoslovnim študijam. Kaj se bode poučevalo namesto grščine, bode pozneje določil učni minister. Ta načrt zakona bode pa veljal le za državne srednje šole. Se li bode v nedržavnih srednjih šolah, katerih je mnogo na Ogerskem tudi odstranila grščina, o tem imajo pa odločevati oni, ki te šole vzdržujejo. Na konfesionalnih gimnazijah se bode pač grščina še ohranila, ker te šole imajo pač v prvi vrsti namen pripravljati mladino za bogoslovske študije. Korak, ki ga je s tem storil ogerski učni minister, moramo odobravati in le želimo, da bi ga posnemal naš Gauč, ker sedanja uredba srednjih šol je že zastarela.

Srbski cerkveni kongres

snide se jutri. Državni komisar baron Nikolić je že došel v Karlovec in je bil kaj slovesno vsprejet. V Budimpešti se nadejajo, da bode že pri prvi volitvi izvoljen za patrijarha Temešvarski škof Branković, če tudi le z dvema ali tremi glasi večine. Obe stranki sta torej blizu jednako močni. Vlada seveda bode vse storila, da bi bil voljen njen kandidat. Za Brankovića so v Budimpešti baje zaradi tega uneti, ker dobro govori in piše madjarski. Nadejajo se, da bode s svojim uplivom na vso moč pospeševal madjarizacijo.

Vnanje države.

Boulangerjevi pristaši

se nadejajo, da bodo zmagali pri občinskih volitvah v Parizu. Njih zmago bode to olajšalo, da njih na-

sprotniki neso jedini. Republikanci se pa nadejajo, da pri prvi volitvi ne bodo skoro nihče zmagali. Drugi dan volitve se bodo pa že republikanci zjediniili proti nasprotnikom. Republikanski listi pa sedaj širijo neko vest, ki utegne škodovati Boulangerju in dokazuje njegovo lahkomišljenost, če je resnična. Ko je bil mej Nemčijo in Francijo zaradi Schnaebeleove afere nastal spor, silil je Boulanger, ki je tedaj bil vojni minister, k vojni. Predsednik Grevy je pa na to zahteval, da naj vojni minister predloži načrta za mobilizacijo in vojne operacije in pokazalo se je, da ju nema. Boulanger je hitro poslal v Madrid z veliko svoto denarja nekega zaupnika, da naprosi maršala Bazaina, da hitro izdela načrta, naj zahteva, kar koli hoče. Bazain je pa zaupniku izjavil, da nič takega nema. Ko Boulanger vojnega načrta dobiti ni mogel, je pa nehal priganjati k vojni.

Banket na čast Maglianiju

bil je predvčeraj v Napolji. Udeležili so se ga poleg Maglianija Nicotera, Tagliani, jeden senator in 15 poslancev. Magliani je v govoru svojim z veseljem pozdravil inicijativo nemškega cesarja v socialnem vprašanju, potem je pa govoril o finančnih zadevah. Po njegovem mnenju bi se dalo napraviti ravnovesje v državnem gospodarstvu. S spremembo davčne zakonodaje za upijanljive pijače in za tobak se dá doseči 30 milijonov lir več dohodka, pri vojski se pa dá prištediti 30 do 40 milijonov, ne da bi kaj škode trpela brambena moč države ali pa vojaška organizacija. Sploh se ta banket zmatra za velik neuspeh. Pričakovalo se je, da se snide kaci 4000 oseb, pa se jih je udeležilo jedva 200. Crispi torej v Taglianiji, Nicoteri in Maglianiji nema prenevarnih nasprotnikov.

Srečen finančni minister

je Goeschen. Če tudi bode treba za nakup posestev na Irskem, za zboljšanje varstva angleškega obrežja in povečanje mornarice nad sedemdeset tisoč funtov, vender more parlamentu predlagati, da se znižajo nekateri davki. Če se pomisli, da je tudi vnanji položaj ugoden, reči se res mora, da ima sedanja angleška vlada nenavadno srečo. Nadeja se pa še, da se bode njen položaj še bolj utrdil, ko izvede nekatere reforme na Irskem.

Braziljska ustava.

Po poročilih iz Ria de Janeiro hoče braziljska vlada v zvezi s posebnim v ta namen sestavljenim odborom izdelati ustavo. Ko bode izdelana, jo bodo listi razglasili vsaj dva meseca pred volitvami, da se bode vsak volilec lahko seznanil z njo. Ob volitvah bode vsak volilec se moral izreči, je li za novo ustavo. Če bode večina z njo zadovoljna, se bode razglasila nova ustava za veljavno in se bode kongres sešel že kot postavodajni zbor. Ko bi pa večina volilcev se ne strinjala z ustavo, bode se pa kongres sešel kot konstituanta in bode predelal vladni načrt ustave.

Dopisi.

Iz Šaleške doline 18. aprila. [Izv. dop.]

Dragi Slovenci! Volitve za deželni zbor štajerski se približujejo in nihče iz našega volilnega okraja še ni imel poguma svetu razglasiti in naznaniti, želje Slovencev Šaleške doline, kdo bi bil naš prihodnji deželni poslanec, kdo bi se potegoval za naše interese, in kdo bi bil odločni boritelj našega milega in tužnega naroda v gmotnem in narodnem oziru. Vse je tiho, vse spi kakor bi v resnici ne vedeli, kaj nam naklanja prihodnjost, in kaj nam donese čas. Pogovarjal sem se že z jednim in drugim prijateljem, pa vsak pravi, kaj je uzrok, da se ta prevažna stvar na zadnji trenotek odlašá.

Vprašanju odgovor dati, kdo bi bil naš prihodnji dež. poslanec ni težavna stvar, kajti splošno mnenje v Šaleški dolini je: voliti moža, katerega značaj se sveti kot čisto žarečo zlato, katerega ljubi vsa Šaleška dolina, kot oče svojega otroka, kateri ima upliv in avtoriteto tudi po Slovenjegraškem in Marnberskem okraju, čegar ime izbaja iz imovite, vsemu slovenskemu in slovanskemu svetu znane rodbine. In ta mož je častiti g. dr. Lipold, župnik v Šmartnem pri Šaleku.

On ni mož mlačne krvi, ampak trd kot jeklo, on ne odstopi niti trobice od svojega principa. Njemu je dobro znano, kako si ubogi kmet s potom svojega obraza kruh prideluje, kako mora previdno obračati, da more svoj redni davek plačevati.

Že pred 6 leti bilo mu je to težavno mesto namenjeno, pa zaradi njegove boleznii in zaradi nekaterih drugih uzrokov ni hotel prevzeti kandidature, ter to prepustil drugemu.

Obljubil nam je pa že tedaj, ako mu Bog zdravje dá, da nam hoče izpolniti presrčno željo ter potegniti se za pravice našega naroda.

Zatorej dragi volilci Slovenjegraškega, Marnberskega in Šoštajnskega okraja. (Zadnji gotovo vem, da ne voli nobenega družega), priporočam Vam

ga najtopleje in želje naše Šaleške doline so, proglasiti ga jedinim našim kandidatom.

Kadar pa pride dan in čas volitve, zložimo se in volimo skupno dr. Lipolda. Mislim, da moje besede ne bodo glas upijočega v puščavi.

Iz Črnomlja 20. aprila. [Izv. dop.] Danes ostavil je c. kr. davčni pristav g. Ribard Maly Belokrajino, ter se preselil na novo svoje mesto — v belo Ljubljano. Mi Črnomelci ga bomo težko pogrešali. On je izboren pevec in pel je tudi rad. Kako radi smo ga poslušali! Minulo je stoprav leto dni, kar se je pri nas vzbudil kvartet. Socijalno življenje jelo se je nekaj gibati. Dočim prej nismo imeli nikakih zabav mej seboj in bilo je življenje le pusto, prazno, se je nam, ko so zadoneli krepki, izvrstno ubrani glasovi, prav radovalo srce, kajti takega petja še ni bilo v Črnomlju. Naših slavčkov ni manjkalo nikdar in brala se je občinstvu zadovoljnost na obrazu, osobito, ako je gospod Maly kak solo zapel. Odobravanja ni bilo konec. Gospod Maly moral je ponavljati — njega se nismo mogli naslišati. Bil je zares biser našega kvarteta. Bil! — Da, bil; pa tudi kvartet je bil. Odhod gospoda Malyja pomeni konec našemu kvartetu; kajti take, pa tudi jednake moči tukaj ni dobiti. Sedaj bo mir, prav postni mir! Sicer pa, kakor vsako podjetje — tudi naš kvartet ni bil prost napadov. Vender sovrážne besede iz ust par gospodov, ki imajo toliko poezije v srci, toliko razuma za glasbo, kakor mrtev kamen — ironične njih opazke neutrudnih pevcev neso motile, marveč še spodbujale — geslo jim je bilo: Naprej! Peko se je, če tudi — slovenski. Namen mi ni, odpotujočemu gosp. Malyju neprijetnih spominov s tem izvabljam, preverjen pa sem, da si bo on dotične gospode iz Belokrajine s pravim peresom zapisal v spomin. Še preprosti Črnomeljski fantje — čast jim! — so pokazali, kako znajo ceniti petje, gole hvaležnosti naredili so gospodu Malyju, pevcu, včeraj zvečer podoknico.

Marsikom bo kvartet v živem spominu. Saj je le golo naključje, da se v tako malem mestecu na deželi najdejo pevci, katerih glasovi se strinjajo, pevci, ki drug drugemu razumijo — hvaležni moramo biti taki usodi, ki nam vsaj nekaj časa pripuščajo, da pozabimo vsakdanje življenje in uživamo, kar se na deželi ne more povsod.

Kvartet je prominul. Da bi zopet kmalo oživel!

A ne samo kot pevec, tudi kot uradnik, kot družabnik, kot človek zasluži g. Maly vsega priznanja. Vesten, priljuden, krotak in blagodušen je bil vsekdar. Ni ga človeka, da bi ga bil on kdaj žalil. Takih mož mi potrebujemo v Črnomlju — a ravno te nam odjemljejo — pa saj je on sam tako hotel.

Hodi torej, dragi prijatelj; spremljajo Te naše želje, da se Ti v Ljubljani, povsod dobro godi, boljše nego v Belokrajini. Vender, koder boš hodil:

Pevaj, pevaj z dušo celo,
Srce Ti bo blagor želo,
Petje blaži, prerodi —
Pevca Bog ne zapusti.

Domače stvari.

— (Češka akademija znanostij.) Cesar imenoval je 19 članov novi češki akademiji. Ti člani so: umirovljeni profesor, vladni svetnik dr. Tomek, profesorji dr. Emler, dr. Kalousek, dr. Randa, dr. Ott, dr. Studnička, Zenger, dr. pl. Kofistka, dr. Čelakovsky, dr. Kvičala, dr. Gebauer, moravski deželni arhivar Brandl, gimnazijski ravnatelj Bartoš, pisatelj Emil Frida (Jaroslav Vrchlicky), skladatelj Antonin Dvořák, kipar in profesor Josip Myslbek, slikar Vaclav Brožík v Parizu in stavbinski svetnik Josip Hlavka na Dunaji. Poslednji je, kakor znano, isti češki rodoljub, ki je podaril ustanovno glavnico za akademijo.

— (C. kr. deželni predsednik baron Winkler) izdal je nastopno razglasilo z dne 20. aprila 1890 št. 10678 Pr.: Ker se mej obrtnimi pomožnimi delavci širi pregovarjanje za splošno praznovanje dne 1. majnika t. l., zatorej je deželna vlada primorana, z ozirom na §§ 75., 76., 82, in 131. obrtnega reda opozoriti na to, da smejo delodajalci v zmislu zgoraj navedenih postavnih določil tiste pomožne delavce, kateri dne 1. majnika brez dovolitve delodajalcev ustavijo delo, takoj odpustiti ali jim slovo dati, in da takšni pomožni delavci zakrivé vrhu tega prestopke, katerega kaznujejo obrtna oblastva. Kdor bi hotel s strahova-

njem ali s silo zadržati delodajalce ali delojemalce, da bi ne dali ali prevzeli dela po njih prosti volji, tega je sódno z zaporom osmih dni do treh mesecev, eventualno še ojstreje kaznovati (§ 3. zakona z dne 7. aprila 1870., drž. zak. št. 43). Delojemalci se zatorej v svojem interesu svari, naj se ne dadó s ščuvanjem in prevarljivimi vabili zapeljati, da bi nezakonito prelomili svojo pogodbo ali da bi celó na to mereče dogovore svojim delavskim tovarišem usilili. Vsaki nezakonitosti in vsakemu poskusu, pri namerovanem izostanku od dela dne 1. majnika motiti javni mir in red, ustavljala se bodo oblastva z vso strogostjo; opominjajo se torej resno vsi razumni delavci, naj obvarujejo sebe in svojece pred obžalovanja vrednimi nasledki kakega nezakonitega početja.

— (Iz Novega Mesta.) V občnem zboru našega prostovoljnega gasilnega društva so s 23 proti 11 glasom sklenili slovensko poveljevanje. Hvala v prvi vrsti zato g. načelniku A. Guštinu. V občini Šmihel-Stopiče prične se dne 1. maja slovensko uradovanje. Počasi, pa gotovo se dvigujemo.

— (Slavno ravnateljstvo Mariborske posojilnice) blagovolilo je „slov. pev. društvu na Ptuj“ darovati 20 gld. za kar se mu odbor iskreno zahvaljuje.

— (Slovensko bralno društvo v Tržiči) priredi pri ugodnem vremenu s svojimi pevci dne 4. majnika tudi izlet v Begunje.

— (V Pliberku) strajk ponehava. Upravništvo zvišalo je mezdo na 85 kr.

— (Sadjarska zadruga na Slapu pri Vipavi) imela bode v nedeljo dne 27. t. m. popoldne ob 1/4 uri svoj redni občni zbor. Na tem občnem zboru podpisovala se bode peticija za železnico Logatec-Gorica, ki je za dolino Vipavsko eminentne važnosti. — Pristop je dovoljen vsakemu ter želeži je, da se tega važnega zbora udeleže vsi posestniki in razumniki doline Vipavske.

— (Divji petelini) se vedno bolj množijo, po okolici Ljubljanski in po nizkih gričih, kjer jih nekda ni bilo. Na Dobrovi so že stalni, a sedaj čujemo, da so tudi že takoj nad Šent Vidom, v Smeledniku in v Vranšici, mej Šmarno goro in Mengšem. Za lovce je to jako ugodno, kajti možno je v jedni uri dospeti iz Ljubljane na mesto, kjer petelin poje, in ustreliti ga.

— (Iz Velikih Lašč.) V jutro dne 18. t. m. ustrelil je g. D. Š. iz Vel. Lašč krasnega divjega petelina (4 1/4 kg) v Mokrici nad Kravimi pečmi pri Vel. Laščah. To je letos drugi tam ustreljen petelin. Tamošnji lov je grofa Turjaškega.

— (Posojilnica v Celji) imela je leta 1889 prometa 1,085.982 gld. 70 kr. Pristopilo je k njej tekom leta 1889 226 zadružnikov, izstopilo pa 37 tako, da šteje koncem leta 1889 1796 udov. ki imajo v deležih 26.686 gld. Hranilnih ulog se je uložilo 261.020 gld. 23 kr., izplačalo pa 545.393 gld. 60 kr. in je njih stanje koncem leta 1889 s kapitalizovanimi obrestmi vred 478.330 gld. 47 kr. od 1052 uložnikov. Novih posojil se je v letu 1889 dalo 136.544 gld. 75 kr., vrnilo pa 67.028 gld. 69 kr. tako, da je stanje danih posojil koncem 1. 1889 525.436 gld. 85 kr. danih 1604 zadružnikom. Meseca decembra 1889 kupila se je od g. Dragotina Vaniča hiša v Celji (ogel Graške in Poštne ulice) za 37.000 gld., da se zamoremo v potrebi z uradnico tja preseliti; ker se je pa ta kupčija še le meseca januarja 1890 finalizirala, pride imenovana hiša v bilanco še le leta 1890. Ker je g. Maks Veršec na službo tajnika resigniral in že iz službe izstopil, imenoval se je g. Franc Lončar za tajnika in ima isti vsled današnjega sklepa o predrugačenju pravil pravico, hranilne knjižice soppodpisovati. Današnji občni zbor je sklenil, da se čisti dobiček leta 1889 9834 gld. 72 kr. sledeče razdeli: 1. 5%no dividendo od deležev dobijo tisti zadružniki, ki niso ob jenem koncem leta 1889 dolžniki, t. j. 616 gld. 2. Nagrada posameznim udom načelstva skupaj 491 gld. 73 kr. 3. Nagrada tajniku za l. 1889 200 gld. 4. Dar dijaški kuhinji v Celji 200 gld. 5. Dar katoliškemu podpornemu društvu v Celji 150 gld. 6. Dar podpiralni zalogi vseučilišnikov slovenskih na Dunaji 50 gld. 7. Dar podpiralni zalogi vseučilišnikov slovenskih v Gradci 50 gld. 8. in se ostanek čistega dobička 8076 gld. 99 kr. pridene k špeciální rezervi posojilnice, katera znaša z 31. dnem decembra 1889. leta 26.557 gld. 76 kr. Splošni rezervni fond je znaša s 1. januarjem 1889 4995 gld. 35 kr. Leta 1889 znaša pristopnina 448 gld. torej stanje tega fonda

z 31. decembrom 1889 5443 gld. 35 kr. Obadva rezervna fonda znašata torej 1. jan. 1890 32.001 gld. 11 kr.

— (Županstvo občina Plešče) v Čaburskem okraji naznanja, da bode na Izidorovo dne 10. maja in dne 1. avgusta ondu semenj za razno živino in vsakovrstno blago.

— (Razpisana) je služba učitelja in vodje na jednorazrednici v Šmihelu pri Novem Mestu. Plača 450 gld., priklada 30 gld., stanarina 80 gld. Prošnje do 4. maja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Wilhelmshaven 23. aprila. Cesar, katerega spremlja Moltke, odpotoval ob 9. uri v Oldenburg.

Darmstadt 23. aprila. Angleška kraljica dopoldne semkaj došla.

Bruselj 23. aprila. Slavnostnega banketa kralju na čast udeležili se kralj in kraljeva obitelj. Stanley izročil kralju adresu s 40.000 podpisi, v kateri se izreka kralju zahvala za ustanovitev Kongijske države. Zahvaljuje se rekel kralj, da bode kongijska železnica, ki se ima zgraditi, kot mejnik civilizacije, pripomogla, da popolnoma preneha trgovina z robi. Opomnil je dalje, da je Stanley 1879. l. položil temeljni kamen kongijske državi in tako ogromno, neizmerno plodovito ozemlje otvoril civilizaciji, trgovini in narodni podjetnosti.

Karlsruhe 23. aprila. V drugi zbornici interpeloval centrum zaradi predloge zakonskega načrta ob uravnavi pravnih razmer starokatoličanov kot posebne verske družbe.

Razne vesti.

* (Petdesetletnico) svojega obstanka bode praznovala v oktobru t. l. rudarska akademija v Ljubnem.

* (Strajki.) Na Dunaji se strajk vojeninarjev vedno širi. Kakor se nam javlja, utegnejo zidarji zopet delo ustaviti, ako jim mojstri ne ugodé. Sicer je sedaj mirno. — V Šv. Hipolitu preté delavci, da zažgó mesto, ako jim gospodarji ne dadé 1. maja prostega. — V Gradci dali so zidarski mojstri objaviti, da odpusté vse tiste delavce, kateri bi prvi maj praznovali. — V Pragi je pekovski strajk končan, zato pa hočejo delavci iz tovarn delo ustaviti. — V Friedecku in okolici so v nedeljo nad 50 strajkujočih delavcev radi razgrajanja zaprli. — V Opavi so v nedeljo delavci pobili okna po tovarnah in po mnogih zasebnih hišah. — V Inomostu, Tešnu, Bielici, Budimpešti in Požunu se strajki nadaljujejo. — Tudi na Nemškem, zlasti v Hamburgu, in v Italiji se strajki širijo.

* (Iz Moravske Ostrave) se poročá: Strajk razširil se je sedaj tudi po vsej okolici Moravske Ostrave. Dne 18. t. m. prišel je celó namestnik moravski v Ostravo, da se prepriča o nevarnosti. Taistega dne dospel je tudi okroglega sodišča predsednik iz Novega Tičina, da začne sodniško preiskavo. — V petek popoldne obkolilo je krog 200 delavcev hišo tukajšnjega kotlarja Langerja. Ker ni bilo vojaštva blizu, usula se je grozna toča kamenja nad hišo; tega kamenjanja pa se niso udeležili le delavci, ampak tudi ženske. Nato pa stopi kotlar z nabasano puško mej razjarjene delavce, in ti bi ga bili gotovo pobili, ko bi ne bilo vojaštvo o pravem času prišlo, delavcev razgnalo in razpršilo. Kolovodjo so prijeli. — Dne 18. t. m. bilo je pri nekem sporu mej delavci in vojaki 8 delavcev ranjenih z bajoneti. — Tistega dne so nedaleč od Ostrave pridrli strajkujoči delavci v neko tovarno v Ratimavi, tamkajšnje delavce prisilili, da so ustavili delo, stroje pokončali in konečno zažgali; a vender znaša škoda krog 18.000 gold., dasi so ogenj kmalu pogasili. — Najhujše je sedaj menda uže končano, in pravijo, da se delo prihodnji ponedeljek zopet prične.

* (Žandarma usmrtili) so neznani zločinci v Kremsu dne 18. t. m. Orožje ležalo je za streljaj oddaljeno od mrtveca. Zakaj so ga lopovi napali, se ne ve.

* (Nad sto hiš pogorelo) je v Csapodu blizu Šopronja dne 18. t. m. Pogorelo je tudi mnogo živine; beda je velika.

* (Drzen tat.) Dne 16. t. m. splazil se je nek tat na ladjo, ki je pri Budimpešti stala. Neka ženska pa, ki je bila na ladji, ga je opazila in to hitro naznanila svojemu soprogu. Ta pride takoj z nekoliko možmi na lice mesta; tat pa, ko jih zagleda, skoči naglo na krov druge ladje, zasledovalec pa za njim ter ga zgrabi; tat na to ugrizne nasprotnika tako močno v roko, da ga ta mora izpustiti, in skoči potem v Dunav, hoteč ulti. A k nesreči prijadra parnik njemu nasproti, in lopov zgine pod parnikom. Doslej še neso dobili njegovega trupla.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto gl. 4.60; za pol leta
 gl. 2.30; za četrta leta gl. 1.15.

Zahvala.

Odbor prekristnega društva „Narodne šole“ je tukajšnji ljudski šoli za malo vsoto blagoizvolil obilo šolskega blaga poslati, oziroma podariti, za kar mu v imenu uboge šolske mladine izrekava najprisrčnejšo zahvalo.

V Litiji, dne 21. aprila 1890.

Luka Svetec, c. kr. notar,
 predsednik kraj. šolskemu svetu. **Fr. Ravnikar**,
 šolski voditelj.

Zahvala.

Podpisano predsedništvo se najtoplejše zahvaljuje slavnemu akademskemu društvu „Slovenija“ na Dunaji, katero je darovalo knjižnici našega društva lepo število knjig, vrednih čez 40 gl. — Srčna hvala tudi g. Josipu Abramcu, pravniku v Trstu in podpornemu udu našega društva, kateri se je zato potrudil.

Predsedništvo pevskega društva „Adrija“ v Barkovljah,
 dne 18. aprila 1890.

Drag. Martelanc,
 predsednik. **Fr. Godnič**,
 tajnik.

Tujci:

22. aprila.

Pri **Stonu**: knez Auersperg, Rosenbaum, Reis, Czapl, Löwy, Bruck z Dunaja. — Prevender iz Zagreba. — pl. Motori iz Bistrice. — Portisch iz Budimpešte. — R. doli iz Trsta. — Schweitzer iz Berolina. — Stritof iz Kranjske gore. — Stare, Fantini iz Kamnika. — Adler iz Prage. Gildebrand iz Grada. — Oberländer iz Brna. — Petrič iz Gorice. — Oberländer iz Trbiža.

Pri **Maliči**: Lieberman, Köllner, Maidlmayer, Weis Vinzel, Rumpolt, Zimmer, Munk, Reis z Dunaja. — Arko iz Zagreba. — Civran iz Trsta. — Brod iz Linea. — Zöler iz Brna. — pl. Urbančič iz Planice.

Pri **južnem kolodvoru**: Schmucker iz Celovca. Gregorin iz Reke. — Schlakar iz Bohinja.

Umrlj so v Ljubljani:

21. aprila: Marija Železnik, šivilja, 30 let, Kladezno ulice št. 10, za jetiko.

22. aprila: Janko Pajk, črkostavec, 36 let, sv. Petra cesta št. 54, za tuberkulozo na možganih. — Filipina Sperling, črkostavčeva hči, 2 leti, Stari trg št. 12, za bož. jasijo. — Jožefa Vidic, delavka, 17 let, sv. Petra cesta št. 56, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. aprila	7. zjutraj	739.7 mm.	9.4° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.9 mm.	14.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	737.6 mm.	8.2° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 10.8°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 23. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.45	88.90
Srebrna renta	88.55	89.00
Zlata renta	109.85	110.00
5% marena renta	100.95	101.00
Akcije narodne banke	941.00	942.00
Kreditne akcije	293.50	293.90
London	118.75	118.70
Srebro	—	—
Napol	3.43 1/2	3.43
C. kr. cekini	5.65	5.64
Nemške marke	58.37 1/2	58.30
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	132 gl.
Državne srečke iz l. 1864	100	178
Ogerska zlata renta 4%	—	102
Ogerska papirna renta 5%	—	99
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117
Kreditne srečke	100 gl.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	140
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	214

Zahvala.

Podpisana izreka vsem prijateljem in znan-
 cem, ki so se udeležili pogreba nepozabljivega
 jej sorodnika, gospoda

KAROLA VEBER-JA

učiteljca v Pirničah (Medvode)

preblagim dariteljem vencev, prečastiti duhovščini,
 gospodu okrajnemu glavarju, vsem gg. učiteljem
 in gospodičinam učiteljicam ter gospodom pevcem
 za ginljivo petje, najsrčnejšo zahvalo.

Cerknica, dne 20. aprila 1890.

Fani de Schiava,
 trgovčeva soproga.

(325)

Prijetno službovanje!

Za nadziranje razstavnega pavilijona na kmetijs-
 ki in gozdarski razstavi, ki bo od 14. maja do
 15. oktobra t. l. v c. kr. Pratu na Dunaji, išče se
 osoba, ki je popolnoma veščica nemškemu jeziku. Plača in
 potnina po dogovoru. — Oni, ki so pripravljeni to službo
 prevzeti, oddajo naj svoja zglasila pod znakom „Raz-
 stava“ upravništvu tega lista. (329—1)

Srebrna kolajna na svetovni razstavi v Parizu 1889.

Dobiva se v vseh trafikah in prodajalnicah galanterij.

(9) Glavna zaloga: OTTO KANITZ & CO., Dunaj. (134)

Kranjska stavbena družba.

Predno se podere staro gledališčno
 poslopje, prodajalo se bode razno stav-
 beno gradivo, kot stara okna, vrata,
 krizi za okna, žlebovi in cevi, staro
 železje, opeka i. t. d. (326)

Vpraša se lahko na stavbišču samem pri politrji.

**Zobozdravnik
 AVGUST SCHWEIGER**

ordinuje vsak dan od 9. do 12. ure dopolu-
 dne in od 2. do 5. ure popoldne.

Stanuje (908—51)

v hotelu „Pri Maliči“, II. nadstropje, št. 23.

Nova nepreosljiva Pariška plomba, priznana
 od avtoritet za najboljšo, zobem jednake barve ter na-
 domesti v svojej trajnosti zlato plombo.

Umetne zobe in cela zobovja ustavlja po najno-
 vejših ameriških metodah, ne da bi se odstranile
 korenine. Za vsak komad jamči.

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr.
 (s poštnino vred).

Svoji

k

svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s poštno vred).

Obe knjigi dobivata se v
 „Narodni Tiskarni“
 v Ljubljani in pri knjigo-
 tržcih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za
 pomladno in poletno sezono
 po čudovito nizkih cenah
 razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza

v Brnu.

Uzoreci zastoj. — Gospodje
 krojači dobé obilne in ele-
 gantno opravljene knjige
 uzorcev po originalnih to-
 varniških cenah.

Velika zaloga sukna za
 uniforme za c. kr. državne
 uradnike, telovadna in ga-
 silna društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvrše-
 nje vseh naročil le proti po-
 vzetju ali predpošiljavi
 zneska. (83-22)

Korespondenca v vseh jezikih.

Tvrška G. Fönnies Ljubljana

prevzema izvršitev

**vodovodov v poslopja,
 kopalnih naprav itd.**

Vsi dotični predmeti montovani in sestavljeni so v njeni tovarni pripravljeni
 na ogled.

Proračuni stroškov se radovoljno izdelujejo. (307—3)

**Ljubljanska delniška družba
 za plinovo svečavo.**

Podpisani, ki je v instalacijskih delih pre-
 skušen in od slavnega magistrata koncesijono-
 van, se je za

instalacije za vodovode

uredil in se priporoča za vsa v to stroko spa-
 dajoča dela.

Dotična vprašanja in proračune vodstvo
 naše tovarne najhitreje rešuje.

Upravni odbor.

(302—3)

Štev. 3110.

(327—1)

Razglas.

Od c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani se s tem na-
 znanja:

Vsled prošnje gospoda Antona Moschek-a, zasobnika v Gradci,
 se je

prostovoljna sodnijska dražba

njegovega posestva, ki je v tusodnej zemljiške knjigi upisano pod
 vl. št. 156 katastr. obč. Šentpetersko predmestje in obstoji iz:

- a) stavbinske parcele št. 110/2, hiše konskr. št. 4 nova v Preč-
 nih ulicah v Ljubljani z gospodarskim poslopjem in dvoriščem;
- b) stavbinske parcele št. 114/2, hiše konskr. št. 4 v Poljskih
 ulicah z dvoriščem;
- c) zemljiških parcel št. 91 in 90, vrta z zelenjavo, in
- d) stavbinske parcele št. 110/3

dovolila in da se to izvrši, določil dražbeni dan

25. aprila 1890

dopoludne ob 9. uri loco rei sitae in odredil, da jo izvrši, c. kr. notar
dr. Fran Vok v Ljubljani kot dražbeni komisar.

Posestvo vl. št. 156 katastr. obč. Šentpetersko predmestje se
 izklicuje za 27.000 gl. in se prizna tistemu, kdor bode največ po-
 nudil, le za cenilno vrednost ali više.

Servitutne pravice, ki obstojé vsled kupne pogodbe z 22. dne
 avgusta 1855, ostanejo po prostovoljni dražbi nespremenjene.

Dražbeni pogoji, vsled katerih imajo vsi, predno jamejo dražiti,
 10% varščino izklicane cene dati v roke dražbenemu komisarju,
 situacijski načrt in izvleček iz zemljiških knjig so na ogled pri draž-
 benem komisarju **dr. Franu Vok-u v Ljubljani.**

V Ljubljani, dne 22. aprila 1890.